

Bir Demet Papatya

– Alaca · 27 Mart 2020

Dilde söz tükendi, geleceğin yok,
Sineme saplandı, hasretten bir ok,
Yıllarca yolunu, çok bekledim çok;
Sensiz Kırıkhan'da, çatlayacağım.

Mazinin üstüne, çizgi çekerek,
Takvimden son bir kez, yaprak sökerek,
Gururun tahtını, kırıp dökerek;
Hasreti ebedi, şutlayacağım.

Bazen sitem ettim, gürleyip estim,
Sanma ki kırıldım, yüz eyip küstüm,
Sürprize hazır ol, bileti kestim;
Koşup ilk trene atlayacağım.

Horozlar ötünce, erkenden uyan,
Ahşap pencerenin, camına dayan,
Geleceğim sana, çarçabuk yayan;
Bahçenin çitinden, zıplayacağım.

Güneş gülümseyip, ışık saçarken,
Yavru kazlar, paytak paytak kaçarken,
Baharda sevdiğin çiçek açarken;
Bir demet papatya, toplayacağım.

Çimen gözlerini, gördüğüm o an,
Yorgun kalbim çarpar, kaplar heyecan,
Sarılınca gelir, bedenime can;
Sevincimi bine, katlayacağım.

Şömineye iki odun at deyip,
Çaydanlığa demi, çokça kat deyip,
Yaslan da göğsümde, biraz yat deyip;
Aşk ile vuslatı, kutlayacağım.

El ele, diz dize, meşke dalarak,
Her anından keyif, murat alarak;
Seninle yaşlanıp, sende kalarak;
Hayatı birlikte, sırtlayacağım.

27.03.2020

Muhittin Alaca

.